

Kúria
végzése

Az ügy száma:	Bfv.II.1.614/2025/9.
A határozat szintje:	felülvizsgálat
A tanács tagjai:	Dr. Somogyi Gábor, a tanács elnöke Dr. Metzing Márton, előadó bíró Dr. Harangozó Attila, bíró Dr. Demeter Zsuzsanna, bíró Dr. Nagy Antal, bíró
Az eljárás helye:	Budapest
Az eljárás formája:	tanácsülés
Az ülés napja:	2026. május 14.
Az ügy tárgya:	becsületsértés vétsége
Terhelt:	...
Elsőfok:	Szolnoki Járásbíróság, 8.B.341/2022/17., ítélet, tárgyalás, 2023. november 14.
Másodfok:	Szolnoki Törvényszék, 1.Bf.269/2024/6., végzés, nyilvános ülés, 2024. szeptember 25.
Harmadfok:	-
Az indítvány előterjesztője:	a védő
Az indítvány iránya:	a terhelt javára

Rendelkező rész

A Kúria a becsületsértés vétsége miatt a terhelt ellen folyamatban volt büntetőügyben a védő által előterjesztett felülvizsgálati indítványt elbírálva a Szolnoki Járásbíróság 8.B.341/2022/17. számú ítéletét, illetve a Szolnoki Törvényszék mint másodfokú bíróság 1.Bf.269/2024/6. számú végzését megváltoztatja, és a terheltet az ellene 2 rendbeli becsületsértés vétsége [Btk. 227. § (1) bekezdés a) pont] miatt emelt vád alól felmenti.

A terheltet magánvádló 1 és magánvádló 2 költségének, valamint a jogi képviselő munkadíjának megfizetésére kötelező rendelkezést mellőzi.

Elrendeli a terhelt által magánvádló 1 és magánvádló 2, valamint a jogi képviselő részére bűnügyi költség címén eddig esetlegesen megfizetett összegnek a befizetés napjától a visszatérítés időpontjáig számított mindenkori törvényes kamatával együtt történő visszatérítését a terhelt részére.

A Kúria ítélete ellen fellebbezésnek vagy felülvizsgálatnak nincs helye, és az indítvány előterjesztője újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

[1] **I.** 1. A Szolnoki Járásbíróság a 2023. november 14-én kihirdetett 8.B.341/2022/17. számú ítéletével a terheltet 2 rendbeli becsületsértés vétsége [Btk. 227. § (1) bekezdés a) pont] miatt megrovásban részesítette. Kötelezte, hogy fizessen meg magánvádló 1 és magánvádló 2 részére 10.000-10.000 forint költséget, továbbá a magánvádlók jogi képviselője részére 90.000 forint munkadíjat.

[2] A terhelt és a védő fellebbezése folytán eljáró Szolnoki Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2024. szeptember 25-én meghozott 1.Bf.269/2024/6. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét azzal hagyta helyben, hogy a jogi képviselő részére a terhelt összesen 105.500 forint első- és másodfokú eljárásban felmerült munkadíjat köteles megfizetni.

[3] 2. A jogerős ítélettel megállapított tényállás szerint magánvádló 1 2012 óta cím 1 szám alatti társasház közös képviselője, míg magánvádló 2 és a terhelt a társasházban lakástulajdonnal rendelkeznek. Magánvádló 2 a társasház lakógyűléseinek során rendszeresen látja el a társasház közgyűlése levezető elnökének szerepét és tagja a ház számvizsgáló bizottságának.

[4] A terhelt több alkalommal jelezte a közös képviselő felé, hogy véleménye szerint a társasház működése nem felel meg a törvényi előírásoknak, és ennek megállapítása érdekében eljárásokat is indított a felügyeleti hatóságok előtt a törvényesség helyreállítása érdekében.

[5] Erre tekintettel a terhelt és magánvádló 1 közötti viszony elmergesedett, kapcsolatukat rendszeres viták és hatósági eljárások jellemezték. Ezek közül a Szolnoki Járásbíróságon 42.Bpk.957/2020. számon volt folyamatban büntetőeljárás rágalmozás vétsége miatt a terhelt szemben magánvádló 1 feljelentése alapján. Az eljárást a bíróság a 2021. június 11. napján véglegessé vált 3. számú határozatával bűncselekmény hiányában megszüntette.

[6] Az eljárás megszüntetését követően a terhelt 2021. július 3. napján a cím 1 szám alatti társasház lépcsőházában lévő, pontosan meg nem határozható számú, de legfeljebb nyolc postaládába elhelyezett egy általa készített levelet, melyben egyebek mellett az állt, hogy: „A közös képviselőt, magánvádló 1-et már többször le akartuk váltani, mivel közös képviselő ellátására alkalmatlan, a tulajdonosok érdekeivel szemben tevékenykedik, a jogszabályokat nem ismeri megfelelően, a társasház működése törvénytelen, magánvádló 1 viselkedése, hangvétele megengedhetetlen.”, továbbá: „A számvizsgáló bizottsághoz nem tudunk fordulni, mivel magánvádló 1 a számvizsgáló bizottság elnökével, magánvádló 2-vel együtt, egymás tudtával, és egymást támogatva végzik kétes tevékenységeiket.”

[7] **II.** 1. A jogerős ügydöntő határozat ellen a védő terjesztett elő felülvizsgálati indítványt, a Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjában törvényi okra való hivatkozással.

[8] Indítványában a jogerős ítélettel megállapított tényállás és a cselekmény előzményeinek áttekintését követően arra jutott, hogy a terheltnek megvolt a jogosultsága a társasház működésével kapcsolatos bejelentések megtételére és eljárások kezdeményezésére is. Álláspontja szerint az elsőfokú eljárásban becsatolt jegyzői határozatokra tekintettel az is megállapítható, hogy a terhelt által tett bejelentések alaposak voltak, így az ügyiratok közt is rendelkezésre áll olyan határozat, amely megállapította a társasház szabálytalan működését, kötelezve a társasházat a törvényes működés helyreállítására. Kifejtette, hogy a magánvádlók megelőzően pontosan ilyen, a jegyzőhöz tett bejelentés miatt indítottak magánvádas eljárást a terhelt ellen, amely eljárást azonban a Szolnoki Járásbíróság a 42.Bpk.957/2020/3. számú

végzésével megszüntetett. Mivel pedig a magánvádlók az eljárás megszüntetéséről – a büntetőeljárás kezdeményezésének bejelentésével ellentétben – nem tájékoztatták a társasház lakóközösségét, a terhelt ezt a tájékoztatást tette meg az eljárás tárgyát képező tartalommal megírt levelében, amelyhez – az indítványozó szerint – jogos érdeke fűződött. Úgy vélekedett, hogy a levél nem tartalmaz becsület csorbítására alkalmas tényállítást, csupán idézet a jegyzőhöz írt bejelentésből és a bíróság eljárást megszüntető végzésének indokolásából.

[9] Külön is vitatta a „kétes tevékenység” kifejezés becsület csorbítására való alkalmasságát, utalva rá, hogy a tulajdonostársak iratbetekintési jogát magánvádló 2 korlátozta, illetve a jegyzőhöz tett bejelentések alaposak voltak, ezért a „kétes” (kérdéses, bizonytalan) jelző használatát ténybelileg megalapozottnak tartotta.

[10] Kifogásolta továbbá a másodfokú bíróság határozatának [26] bekezdésében foglaltakat, fenntartva, hogy a terhelt levele más forrásból idézett, onnan átvett közlést továbbított, nem pedig „saját önálló új közlését”, amellyel így bűncselekményt sem valósíthatott meg.

[11] Indítványozta ezért a jogerős ítélet megváltoztatásával a terhelt felmentését és a magánvádlók egyetemleges kötelezését a bűnügyi költség megfizetésére.

[12] 2. A magánvádlók jogi képviselője vitatta a felülvizsgálati indítványban írt érvelés helyességét.

[13] Álláspontja szerint a terhelt levelének nem csak a tájékoztatás volt a célja, mert ez esetben elegendő lett volna a bíróság végzését bedobnia szomszédjainak postaládájába. Ehelyett „a levél már azt emeli ki, ami a vádlott szerint a magánvádlókra nézve negatív, őt pedig pozitív színben tünteti fel”. A „kétes ügyletek kifejezés csak negatívumot hordozhat magában”, ezért a jogi képviselő azt alkalmasnak tartotta a becsület csorbítására. A kérdéses tényállítások így a jegyzői eljárásban eredményezték a bűncselekmény hiányát, nem pedig a lakók előtt. A jegyző egyebekben nem állapított meg törvénytelenégeket, mert a hiánypótlásra történő felhívás nem jelenti törvénysértés megállapítását, a társasházat marasztaló határozat meghozatalára pedig a jegyző eljárásában nem került sor.

[14] Úgy vélte, hogy a „kétes” szó indítványbeli értelmezése sem mentesíti a terheltet a büntetőjogi felelősség alól, mert a szóhasználat „alkalmas arra, hogy a közös képviselőben a bizalom megrendüljön és negatív értékítéletet közvetítsen”. A becsület csorbítására alkalmas tényállítás valóságának bizonyítására pedig nem került sor, „kétes tevékenység nem került feltárára és bizonyításra”.

[15] Indokaira tekintettel a jogerős ítélet „helybenhagyására” tett indítványt.

[16] 3. A védő a jogi képviselő észrevételére tett észrevételében változatlanul fenntartotta a felülvizsgálati indítványban írtakat, megismételve indítványbeli érveinek lényegét.

[17] **III. A felülvizsgálati indítvány alapos.**

[18] 1. A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, amely a Be. 648. §-a alapján csak a bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen, és kizárólag a Be. 649. §-ában tételesen felsorolt anyagi és eljárásjogi okokra hivatkozással vehető igénybe. A felülvizsgálati okok törvényi köre nem bővíthető, ezért az azon kívül eső anyagi vagy eljárásjogi kérdések a felülvizsgálatban közömbösek.

[19] 2. A Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja szerint felülvizsgálati indítvány terjeszthető elő, ha a bíróság a büntető anyagi jog szabályainak megsértésével állapította meg a terhelt bűnösségét. Az indítvány alapján a felülvizsgálati eljárás keretében történő, a Be. 659. § (5) bekezdés szerint végbemenő felülbírálatnak e törvényi okból helye van.

[20] A felülvizsgálati eljárás megkerülhetetlen szabálya ugyanakkor, hogy a felülvizsgálati indítványban a jogerős ügydöntő határozat által megállapított tényállás nem támadható [Be. 650. § (2) bekezdés]. Ezzel összhangban a felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok ismételt egybevetésének, eltérő értékelésének, valamint bizonyítás felvételének nincs helye, a felülvizsgálati indítvány elbírálásakor a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás az irányadó [Be. 659. § (1) bekezdés].

[21] E szabályok abból fakadnak, hogy a felülvizsgálat a jogerős [azaz a Be. 456. § (1) bekezdése értelmében végleges és mindenkire kötelező döntést hordozó] ítélet elleni jogi, nem pedig ténybeli kifogások érvényesítését biztosító rendkívüli jogorvoslat. Éppen ezért a jogkövetkeztetések helyessége kizárólag az irányadó tényállás alapulvételével ítéltető meg. Következésképpen az irányadó tényállás által nem tartalmazott tényre nem alapozható jogi érvelés.

[22] Bírói ténymegállapítás pedig egyáltalán nem történt arra nézve, hogy a terhelt által tett bejelentések nyomán a jegyző a társasház szerveinek törvényességi felügyelete (a társasházakról szóló 2003. évi CXXXIII. törvény 26/A. §) körében a társasház működésének törvényességét illetően milyen állásfoglalást tett. Éppen ezért a felülvizsgálati indítvány elbírálása során figyelembe nem vehető, hogy az alapügyben lefolytatott eljárásban milyen jegyzői határozatok becsatolására került sor. A felülvizsgálati indítványban bármilyen bizonyíték tartalmának idézése, értékelése, mérlegelése minden esetben – fogalmilag – szükségtelen. Ha ugyanis e bizonyíték tartalma az ítéleti tényállással egybecsengő, úgy a jogi következtetések levonására maga az irányadó tényállás közvetlenül hivatkozható; ellenben a jogerős ítéleti tényállással ellentétes, vagy a tényállásban nem szerepeltetett tényekről számot adó bizonyíték – így a védő és a magánvádlók jogi képviselője által egyaránt hivatkozott jegyzői határozatok – figyelembevétele a Be. 659. § (1) bekezdésében írt törvényi rendelkezések folytán nem lehetséges.

[23] 3. A jogerős ítélet a magánvádló 1 és magánvádló 2 sérelmére elkövetett két rendbeli becsületsértés vétsége [Btk. 227. § (1) bekezdés a) pont] miatt állapította meg a terhelt bűnösségét, azért, mert a magánvádlók munkakörének ellátásával, illetve közmegbízatásának teljesítésével összefüggésben a becsület csorbítására alkalmas kifejezést használt, mégpedig mások – legfeljebb nyolc társasházi szomszéd – előtt.

[24] Mivel az inkriminált kifejezések használata mások előtt történt, becsületsértésről csak akkor lehet szó, ha a kifejezések tartalmuk alapján nem tényállításként bírálандók el, mert ez utóbbi esetben már rágalmozás valósul meg [Btk. 226. § (1) bekezdés]. Éppen ezért a Btk. XXI. Fejezetében írt, magánvádra üldözendő emberi méltóság és egyes alapvető jogok elleni bűncselekmények tényállásszerűségének vizsgálata során az első eldöntendő kérdés, hogy az elbírálást igénylő magatartás tényállítás, híresztelés vagy kifejezés használata.

[25] Az emberi gondolkodás ítéletek alakjában (ítéletalkotás által) történik. Az ítélet valamiről, annak a valaminek az állítását vagy tagadását jelenti. Tényítélet az, amikor magára a valóságbeli tényre, körülményre vonatkozóan történik leíró jellegű megállapítás; a jog nyelvén ez a tényállítás.

[26] A tényállításhoz azonban újabb ítélet is kapcsolódhat, aminek viszont már értékelő funkciója van. Ez az értékítélet, ami a valósághoz (a valóságot leíró megállapításhoz) fűzött következtetés.

[27] Jogilag a tényállítás és értékítélet közötti határvonal abban áll, miszerint tényállításról van szó, ha az adott nyilatkozat alapjául meghatározott, egyedileg elhatárolt, objektív valósága szempontjából megvizsgálható esemény, történés szolgál. Ezzel szemben értékítélet, ha annak alapja nem egyedileg körülhatárolt esemény, vagy ha a következtetések láncolata annyira hosszú, oly mértékben áttételes, hogy az egyedileg körülhatárolt, meghatározott

események már nem úgy jelennek meg, mint a megnyilatkozás alapja. Minden értékítélet viszonyítást foglal magában, és minden értékítéletnek általánosító tendenciája van. Az értékítélet valójában nem más, mint a kifejezési mód egyszerűsítése, tehát a tényállítás sommásítása.

[28] Ez – értelemszerűen – egyben azt is jelenti, hogy a tényállítási tartalom elveszti a konkrétságra való visszavezethetőségét. Másfelől az egyre absztraktabbá válás pedig sűrítést, tipizálást, a lényeg megragadását jelenti; amiért is az emberek egymás között inkább használják azt a tényállítások helyettesítésére. Ez viszont már nem tényállítás, hanem értékítélet. {Bfv.III.433/2019/8. (BH 2020.96) [31]-[34] bekezdés}.

[29] Az előbbiekből fakadóan az elsőfokú bíróság helyesen foglalt állást abban {elsőfokú ítélet [46] bekezdés}, hogy a terhelt levelének tartalma nem tényállítást hordoz, hiszen az sem a magánvádlók konkrét, térben és időben azonosítható cselekvésére nem utal, amiként az sem olvasható ki belőle, hogy a magánvádlók tevékenységének valamely pontosan körül nem írt módon véghezvitt konkrét jellemzőjét, eredményét emelné ki. Ehelyett a kifogásolt közlések pontosan a magánvádlók tevékenységének összegző jellegű, sommás leírását rögzítik, azaz, a terheltnek a társasház magánvádlók általi működtetéséről alkotott értékítéletét.

[30] Megjegyzendő, a másodfokú bíróság ugyanakkor önmagának is ellentmondva értékelte az irányadó tényállásban szerepeltetett kifejezéseket – akár egy bekezdésen belül is – egyfelől „tényközlésnek” {másodfokú ítélet [22] bekezdés}, másfelől értékítéletnek {másodfokú ítélet [22], [26]-[27] bekezdés}.

[31] Összességében azonban nyilvánvaló, hogy a bíróság a jogerős ítéletében értékítéletnek és nem pedig tényközlésnek tekintette a terhelti közlést, ez egyenesen következik abból, hogy a cselekményt a Btk. 227. §-a becsületsértésnek és nem a Btk. 226. §-ába ütköző rágalmazásnak minősítette.

[32] Magától értetődő, hogy értékítélet nem képezheti valóság bizonyításának tárgyát, hanem csak tényközlés [Bfv.III.1.126/2019/5. (BH 2020.196.I.)]. Az adott ügyre vonatkoztatható tartalommal ezért nem bír a magánvádlók jogi képviselőjének észrevétele, amely szerint „nem helyes és valós megállapítás”, „miszerint valósnak bizonyult a becsület csorbítására alkalmas tény”. Ilyet a felülvizsgálati indítvány sem állított, hanem azt fejtette ki, hogy a terhelt által a szomszédainak postaládájába elhelyezett levelekben írt kifejezések (értékítéletek) ténybeli alappal bírtak, „a jegyzőhöz tett bejelentések megalapozottak voltak”.

[33] 4. Az ítéleti tényállásban megjelenített kifejezések ugyanakkor teljes egészében nélkülözik a becsület csorbítására alkalmasságot.

[34] Ennek során azonban nem az a kiindulópont, hogy a levél tartalma azonos volt-e a jegyzőhöz írt bejelentésben foglaltakkal, amely miatt a Szolnoki Járásbíróság 42.Bpk.957/2020/3. számú határozatával megszüntette a büntetőeljárást. A hatósági eljárást kezdeményező, a hatósági ügy tárgyát képező bejelentéssel szoros összefüggésben tett, és bűncselekményt éppen erre tekintettel nem megvalósító kifejezések hatósági eljáráson kívüli megismétlése esetén a rágalmazás vagy becsületsértés – az adott eset egyedi körülményeinek függvényében – megvalósulhat.

[35] Ezzel szemben abból kell kiindulni, hogy a rágalmazáshoz hasonlóan a becsületsértés is formális bűncselekmény. Formális bűncselekmény esetén pedig az elkövetési tevékenység pontos meghatározása annál is inkább szükséges, mert a tárgyi oldalon – a jogi tárgyon kívül – egyedül ez határozza meg a cselekmény jellemzőit. Másképpen szólva a Btk. az elkövetési magatartást a becsületcsorbításra alkalmasság függvényében határozza meg; vagyis a Btk. megadja a védendő értéket, ami a becsület, viszont a törvény a bíróra bízta valamely elkövetési magatartás sértésre alkalmasságának eldöntését. Tehát a törvény valójában nem ad konkrét elkövetési magatartást, hanem megfélemltetést vár el; ezért lehet mondani, hogy nyitott

a törvényi tényállás, és a törvény a bíró feladatává teszi a konkretizálást {Bfv.III.1.316/2018/8. [24] bekezdés}.

[36] A becsület csorbítására alkalmasság objektív ismérv; objektíve, a társadalomban kialakult általános megítélés, az általános erkölcsi és közfelfogás figyelembevételével kell eldönteni, hogy az adott tény állítása, híresztelése alkalmas-e a becsület csorbítására. Nem a passzív alany, a sértett egyéni megítélése, szubjektív értékítélete, esetleges érzékenysége alapján kell elbírálni, hogy az eljárás tárgyát képező kijelentések alkalmasak-e a becsület csorbítására. A törvény tehát az adott sértett személyét, illetve becsületét védi, de nem az adott sértett szubjektív becsületérzéséhez kötöten.

[37] Általánosságban a véleménynyilvánítási szabadság alapvető célja annak a lehetőségnek biztosítása, hogy az egyén mások véleményét formálja, meggyőzzön másokat saját álláspontjáról. A véleménynyilvánítás szabadsága ezért általában mindenféle közlés szabadságát magában foglalja, mégpedig függetlenül a közlés módjától és értékétől, erkölcsi minőségétől és többnyire valóságtartalmától is. Az értékítéletre, az egyén személyes véleményére a véleménynyilvánítási szabadság minden esetben kiterjed, függetlenül attól, hogy az értékes vagy értéktelen, igaz vagy hamis, érzelmen vagy észérveken alapul. A szintén alkotmányos oltalom alatt álló emberi méltóság, becsület, jó hírnév azonban az értékítéletben megnyilvánuló véleménynyilvánítási szabadság külső korlátja lehet, és ezek védelmében a büntetőjogi felelősség érvényesítése sem tekinthető – általánosságban – aránytalannak, így alkotmányellenesnek [36/1994. (VI. 24.) AB határozat III.2. pont].

[38] Az emberi méltóság, becsület, jó hírnév azonban soha nem képezi gátját a negatív tartalmú értékítélet megfogalmazásának. Éppen ezért a másodfokú bíróság indokolásának [24] bekezdésében kifejezett álláspontjával szemben fel sem merül valamely kijelentés becsület csorbítására alkalmassága pusztán azon az alapon, hogy a szóban forgó kifejezés „mindenképpen alkalmas a személy szerint is megnevezett magánvádlók tevékenységének negatív értékelésére”. A másról alkotott negatív értékítélet kifejezésre juttatása mindenkor az Alaptörvényben biztosított véleménynyilvánításhoz fűződő alkotmányos alapjog elemét képező, a büntető törvény által nem hogy nem üldözött cselekedet, de a büntetőjog beavatkozásától mindenkor mentes, a jogrendszer feltétlen védelmét élvező jogosultság. Következésképpen negatív értékítéletet tükröző, de becsület csorbítására alkalmas tény nem tartalmazó, illetve nem gyalázkodó jellegű közlések sem rágalmozást, sem becsületsértést nem alapoznak meg [Bfv.II.376/2021/4. (BH 2022.32.III.)].

[39] A negatív értékítélet kinyilvánítása attól válik a törvény által büntetni rendelt, társadalomra veszélyes magatartássá, hogy – a sértett munkakörének ellátásával, közmegbízgatásának teljesítésével vagy közérdekű tevékenységével összefüggésben, avagy nagy nyilvánosság előtt kifejezett – értékítélet a becsület csorbítására alkalmas, azaz negatív tartalma már az emberi méltóság tiprását is jelenti. Az eljáró bíróságok pedig abban vélték felfedezni a sérelmezett kijelentések emberi méltóságot sértő tartalmát, hogy

– „azokból arra lehet következtetni, hogy a magánvádlók a társasház működése kapcsán szándékosan, a társasház érdekeivel szemben menve, akár bűnös cselekedeteket is végezhetnek” {elsőfokú ítélet [34] bekezdés},

– „a vádlott által írt szöveg alkalmas arra, hogy az azt olvasókban olyan képzetet keltsen, hogy a magánvádlók törvénytelen, bűnös tevékenységet folytatnak {elsőfokú ítélet [35] bekezdés},

– azt az értékítéletet közvetítik, hogy a magánvádlók „ezen feladatukat nem megfelelően, alkalmatlanul, törvénszegő módon a társasházban a tulajdonosok érdekeivel szemben tevékenykedve teljesítik” [másodfokú ítélet [22] bekezdés},

– a tényállásban írt „kijelentés teljesen alkalmas annak a képzetnek a keltésére, amelyre az elsőfokú bíróság is utalt az ítélet indokolásában, hogy akár a társasházi tulajdonosok érdekeivel szemben működve bűnös, jogellenes cselekedetet is végeznek” {másodfokú ítélet [23] bekezdés}.

[40] A Kúria azonban a kifejtett érvek egyetlen elemével sem tudott azonosulni.

[41] Először, verbális bűncselekmény esetén a közlés annak kimondásával (leírásával) rögzül. Azaz, a terhelti kijelentés azt jelenti, amit a terhelt kimondott (leírt), annak továbbgondolása a jogi következtetések levonása során nem megengedhető. Pontosan a leírt kifejezés meg nem engedett továbbgondolásának definíciószerű megnyilvánulása, amikor a bíróság az ítéleti tényállásban szerepeltetett, a társasház törvénytörtő működésére vonatkozó értékítéletet a magánvádlók bűnös (azaz: bűncselekményt megvalósító) magatartására való utalással azonosítja. Ehhez képest kérdéses, hogy a társasházakról szóló 2003. évi CXXXIII. törvény (társasházi tv.) szabályainak megszegése, a társasháznak a törvényi rendelkezéseknek meg nem felelő, a tulajdonosok érdekeivel is szembemenő működtetése – a levélben leírt bármely többletelem hiányában – a Btk. Különös Részében írt mely törvényi tényállás alapján minősülne „bűnös” (azaz bűncselekményt megvalósító) magatartásnak. Ilyen törvényi tényállás nem létezik. Fel sem merül tehát, hogy a terhelt által közölt értékítéleteket a magánvádlókat bűncselekménnyel összefüggésbe hozó kijelentésként kellene értelmezni. Ugyanez érvényes a magánvádlók tevékenységét „kétesként” leíró terhelti megnyilvánulásra is, amely nem vitásan negatív tartalmú, de még véletlenül sem a bíróságok által használt „bűnös” szinonimája. A „kétségekkel terhelt” és a „bűnös” tevékenység azonosítása: eltérés a leírt szavaktól, egyúttal eltérés a leírt szavak értelmétől, megágyazva a helytelen büntető anyagi jogi következtetés levonásának.

[42] Másodszor, az előbbiek rögzítésével az eldöntendő kérdés arra szűkül le, hogy a társasházban tulajdoni hányaddal rendelkező személy véleménynyilvánítási szabadsága kiterjed-e a társasház szerveit működtető személyek tevékenységének, alkalmasságának – akár negatív tartalmú – megítélésére.

[43] A kérdésre adandó válasz pedig igenlő. Ez olyannyira így van, hogy a társasházban tulajdoni illetőséggel rendelkező tulajdonostársak által alkotott közgyűlés kizárólagos hatáskörébe tartozik a határozathozatal a közös képviselő és a számvizsgáló bizottság tagjainak megválasztásáról vagy felmentéséről, a közösség éves költségvetésének és elszámolásának, a számviteli törvény szerinti beszámolójának elfogadásáról, valamint a közös képviselő részére a jóváhagyás megadásáról, de a közös képviselő és a számvizsgáló bizottság tagja elleni kártérítési per indításáról, illetőleg büntetőfeljelentés megtételéről is [társasházi tv. 28. § (1) bekezdés d)-f) pont]. Mindezen döntések meghozatala szükségképpen – akár negatív értékítéletet közvetítő – állásfoglalást jelent a közös képviselő és számvizsgáló bizottsági tag magánvádlók e tisztség betöltésére való alkalmasságáról, a társasház közreműködésükkel megvalósuló működtetésének törvényességéről. A társasházi közgyűlésen meghozható (meghozandó) döntések tárgyát érintő véleménynyilvánítás pedig a közgyűlésen kívül is szabad.

[44] A negatív értékítéletet tükröző véleménynyilvánításnak csak az emberi méltóság korlátozhatatlan magját sértő, az emberi státusz nyilvánvaló és súlyos becsmérlesztésében testet öltő, kifejezetten gyalázkodó, öncélú bántást, sértést, támadást kifejező kijelentések szabnak gátat [Bfv.III.1.126/2019/5. (BH 2020.196.II.), Bfv.III.433/2019/8. (BH 2020.96.), Bfv.III.1.309/2017/5. (BH 2019.68.)]. A társasházi közös képviselőt alkalmatlannak nevező, tevékenységének a tulajdonosok érdekét sértőként minősítő, a társasház működését törvénytelennek tartó, illetve a közös képviselő és a számvizsgáló bizottság tagjának egymást támogató tevékenységét kétesként jellemző értékítélet azonban sem nem gyalázkodó, sem

nem becsmérő, sem nem lealacsonyító jellegű, amely a véleménynyilvánítás szabadságának határait nem hágja át.

[45] Erre tekintettel becsület csorbítására az ítéleti tényállásban foglalt, a magánvádlókról alkotott negatív értékítéletet hordozó kifejezések nem alkalmasak, függetlenül e kijelentések érték- és igazságtartalmától, illetve a más emberrel való kulturált, tiszteletteljes viselkedés társadalmilag elvárt követelményének való megfelelésétől is. Az ilyen kijelentések a büntetőjog – mint a megbomlott társadalmi viszonyok helyreállítására szolgáló, a társadalomra veszélyes cselekmények üldözésére és számonkérésére szolgáló végső állami eszköz – beavatkozását soha nem tehetik indokolttá.

[46] Becsület csorbítására alkalmatlan kifejezésekkel pedig a terhelt a becsületsértés vétségét [Btk. 227. § (1) bekezdés a) pont] sem valósíthatta meg, sem magánvádló 1, sem magánvádló 2 sérelmére.

[47] 5. A kifejtett érvek mentén a Kúria – mivel nem észlelt olyan eljárási szabálysértést, amelynek vizsgálatára a Be. 659. § (6) bekezdése alapján hivatalból köteles – a felülvizsgálati indítványnak – a Be. 660. § (1) bekezdése szerint tanácsülésen, a 655. § (1) bekezdése szerinti összetételben – helyt adott, és a megtámadott határozatot a Be. 662. § (2) bekezdés a) pontja alapján megváltoztatva maga hozott a törvénynek megfelelő határozatot. Ennek során a terheltet az ellene két rendbeli becsületsértés vétsége [Btk. 227. § (1) bekezdés a) pont] miatt emelt vád alól – a Be. 566. § (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel, mert a cselekmény nem bűncselekmény – felmentette.

[48] 6. A Be. 856. § (1) bekezdés c) pontja szerint a bűnügyi költséget a befizetéstől a visszatérítés időpontjáig eltelt időre számított mindenkor törvényes kamatával együtt a terheltnek vissza kell téríteni, ha rendkívüli jogorvoslat folytán a bíróság a terheltet felmentette vagy vele szemben az eljárást megszüntette. A Be. 857. § (1) bekezdés c) pontja pedig előírja, hogy a visszatérítést felülvizsgálat esetén a Kúria rendeli el.

[49] A törvény a fenti rendelkezésekben nem utal arra, hogy a visszatérítési kötelezettség csak az államnak megfizetett bűnügyi költségre vonatkozna. A Be. 145. § (1) bekezdés a) pontja alapján bűnügyi költség az a díj vagy költség, amelyet a büntetőeljárásban, illetve a büntetőeljárással összefüggésben az állam előlegezett, valamint a c) pontja alapján – többek között – a meghatalmazott képviselő díja és költsége akkor is, ha azt az állam nem előlegezte.

[50] A Be. 762. § (1) bekezdése szerint a törvény rendelkezéseit a magánvádas eljárásban az arra vonatkozó fejezetben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni. A visszatérítés tekintetében a Be. CIV. Fejezete sem tartalmaz a fentiekől eltérő szabályt.

[51] Ekként a Kúria a terheltet magánvádló 1 és magánvádló 2 költségének, valamint a jogi képviselő munkadíjának megfizetésére kötelező ítéleti rendelkezés mellőzésével a magánvádlók és a magánvádló jogi képviselője részére a terhelt által esetlegesen megfizetett összegek tekintetében elrendelte azoknak a befizetéstől a visszatérítés időpontjáig eltelt időre számított mindenkor törvényes kamatával együtt való visszatérítését a terhelt részére.

[52] Mindez azt jelenti, hogy a magánvádlók a részükre a Kúria által mellőzött ítéleti rendelkezések alapján megfizetni rendelt 10.000-10.000 forintot – a terhelt által esetlegesen megfizetett mértékben – valamint a magánvádlók jogi képviselője a részére a Kúria által mellőzött ítéleti rendelkezések alapján megfizetni rendelt 105.500 forintot – a terhelt által esetlegesen megfizetett mértékben – kötelesek teljesíteni a visszatérítést a terhelt részére.

[53] *A határozat elvi tartalma*

A társasház működését, a közös tulajdon fenntartását, az ezzel való gazdálkodást megszabó törvényi rendelkezések megtartásának, a társasház tisztségviselői által végzett tevékenység jogszerűségének, célszerűségének a tulajdonostársak általi megítélése a társasházi közös

tulajdonból fakadó, elvitathatatlan jogosultság. Éppen ezért valamely tulajdonostársnak a társasházi törvényben meghatározott tisztséget betöltő személy e tisztségével összefüggő tevékenységére vonatkozó negatív értékítélete, illetve e negatív értékítélet tulajdonostársak felé történő kinyilvánítása a becsület csorbítására nem alkalmas, kivéve, ha e negatív értékítélet az emberi méltóság öncélú tiprását jelentő kifejezésekben fogalmazódik meg.

[54] **IV.** A végzés elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 6. § (4) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a Be. 650. § (1) bekezdés b) pontja zárja ki.

[55] A Be. 652. § (6) bekezdése szerint minden jogosult csak egyszer nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a Be. 649. § (3)-(5) bekezdésén alapul. A Be. 656. § (4) bekezdésének első fordulata pedig akként rendelkezik, hogy az ugyanazon jogosult által ismételten előterjesztett indítványt a Kúria érdemi indokolás nélkül elutasíthatja.

Budapest, 2026. május 14.

Dr. Somogyi Gábor s.k. a tanács elnöke, Dr. Metzing Márton s.k. előadó bíró, Dr. Harangozó Attila s.k. bíró, Dr. Demeter Zsuzsanna s.k. bíró, Dr. Nagy Antal s.k. bíró